

ASC – 10 – 0018

U parnici između

██████████, **fizičkog lica**

Skenderbeu, Kamenica

kojeg zastupa ██████████, advokat iz Gnjilana

Tužilac/Žalilac

protiv

██████████, **DP**

Kamenica

tuženog

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS), u sastavu Richard Winkelhofer, predsednik PKVS, kao predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Eija-Liisa Helin, sudije, o žalbi tužioca/žalioca na rešenje PKVS od 14. januara 2010. godine, SCC-09-0117, nakon većanja održanog 17. avgusta 2010. godine, izdaje sledeće

REŠENJE

- 1. Žalba se odbija kao nedopustiva.**
- 2. Žalilac je obavezan da Posebnoj komori plati sudsku taksu u iznosu od 60 evra za žalbeni postupak.**

Proceduralno stanje i činjenični tok

Tužilac je tražio da PKVS potvrdi da je on pravni vlasnik stana i da obaveže tuženoga da prizna njegova prava vlasništva.

Dana 14. januara 2010. godine, Sudsko veće izdalo je rešenje (SCC-09-0117) odbijajući tužbu kao nedopustivu.

Dana 12. februara 2010. godine, tužilac (u daljem tekstu žalilac) podneo je PKVS-u žalbu na rešenje Sudskog veća.

Dana 16. marta od žalioca je traženo da u roku od 14 (četrnaest) dana od prijema naloga predoči datum kada mu je uručeno ožalbno rešenje kao i potpuni prevod žalbe, potkrepljujućih dokumenata i punomoćja. Žalilac je takođe obavešten o mogućnosti da podnese molbu za pomoć u prevođenju.

Dana 12. aprila 2009. godine, od žalioca je opet zahtevano da u roku od 5 (pet) radnih dana od prijema naloga predoči datum kada mu je rešenje uručeno, pošto on nije naznačen u odgovoru na prethodni nalog, kao i prevod na engleski jezik prpratnog pisma odgovoru na nalog, koje je podneseno 25. marta 2009. godine.

Dana 26. aprila 2010. godine, žalilac je odgovorio samo na albanskom jeziku.

Pravno obrazloženje

Žalba se odbija kao nedopustiva.

Žalba nije u skladu sa uslovima istaknutim u Administrativnom naređenju UNMIK-a 2008/6, jer uz nju nije priložen potpuni prevod na engleski jezik žalbe i svih potkrepljujućih dokumenata, kao što je predviđeno članom 28.4 u vezi sa članom 58.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6. Štaviše, reagujući na dva naloga o pojašnjenju koja je poslalo Žlabeno veće, žalilac je izričito odbio da predoči prevod dokumenata na engleski jezik, ističući da Zakon o parničnom postupku (L-03/L-006 koji je proglasila Skupština Kosova) ne zahteva prevode na engleski jezik. Ovo pravno mišljenje ne može da bude podržano. Budući da lex specialis i lex posterior, Uredba UNMIK-a 2008/4 i Administrativno naređenje UNMIK-a 2008/6 jasno imaju prednost nad odredbama Zakona o parničnom

III

postupku. Štaviše, ovo se takođe može proizaći iz člana 70-3 lit (a) Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6.

Prevod ex officio, za koji troškove snosi žalilac nije bio potreban, pošto žalilac nije, iako je bio obavešten o toj mogućnosti, tražio pomoć u prevođenju, član 25.9 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6. Delokrug prihvatljivosti ove odredbe je strogo ograničen na predmete u kojima molbe za pomoć u prevođenju nisu bile uspešne (odricanje od ASC-09-0087). Rečenica 3 navedene odredbe jasno se odnosi na rečenicu 2 („takvi prevodi“). Nema razloga da se proširi njen delokrug primenjivosti, pošto je razlog pravnog postupka člana 25.9 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 da zaštiti one koji ne mogu da priušte ili misle da ne mogu da priušte da se pobrinu za prevod potrebnih dokumenata. Kao što se moglo desiti da neki od njih, iz čisto proceduralnih razloga, ne uspeju sa svojim molbama za pomoć u prevođenju, zakon želi da se osigura da se sud time bavi ex officio, s tim da oni naknadno plate troškove. Ovde se nije mislilo da se obezbedi proceduralno stanje onih koji su mišljenja da ne moraju da se pokore zakonu ili onih koji se ne brinu o svojim proceduralnim pravima tražeći pomoć u prevođenju. Uzimajući ovo u obzir, Žalbeno veće odriče se svog prethodnog stava u vezi sa ovom temom u rešenju ASC-09-0087.

Prema tome, shodno članu 61.4 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, Žalbeno veće odbija tužbu kao nedopustivu.

Troškovi/sudske takse

Sledeće sudske takse primenjivaće se za žalbene postupke (vidi ASC-09-0072 i dr.):

Taksena tarifa član 10.11 (podnošenje žalbe)	30 evra
Taksena tarifa 10.15 u vezi sa 10.21 (rešenje u drugostepenom postupku)	30 evra
Ukupno	60 evra

Ove sudske takse snosi žalilac, koji je prema tome obavezan da Posebnoj komori plati navedenu sumu novca.

Richard Winkelhofer, EULEX predsedavajući sudija

potpis

IV

Torsten Koschinka, EULEX sudija

potpis

Eija-Liisa Helin, EULEX sudija

potpis

Tobias Lapke, EULEX glavni upisničar

potpis